

Sjavoet en ons Pinksterfeest

door Jan Barendse Sr.

In de Torah – de eerste 5 boeken van de Bijbel -vinden wij drie vastgestelde hoogtijdagen van de HEER in het voorjaar: Pesach, Omer en Sjavoet. Pesach, bij ons bekend als Pasen, herdenkt de uittocht uit Egypte

van het volk Israël en de kruisiging van Jeshoea, onze Heer Jezus Christus.

Omer, wat schoof betekent, herdenkt de eerste vrucht in het voorjaar en de opstanding van Jeshoea. En Sjavoet, het Wekenfeest - ons Pinksterfeest - gedenkt de eerste vruchten van het oogstseizoen en de uitstorting van de Heilige Geest.

De tijd tussen de Omer en Sjavoet wordt het “tellen van de Omer” genoemd tot de dag van Sjavoet. Leviticus 23:15-16 zegt: ‘Vanaf die dag na de sabbat, vanaf de dag dat de schoof omhooggeheven is, moeten zeven volle weken worden afgeteld, tot de dag na de zevende sabbat. Vijftig dagen moeten jullie aftellen, en dan moeten jullie de HEER een graanoffer aanbieden uit de nieuwe tarweoogst’.

We lezen dat er slechts één Omer, één schoof was. Voor ons, navolgers van Messias Jezus, herinnert het tellen van de dagen van die éne Omer-schoof aan de verbinding tussen de Dag van de Opstanding van de Heer en de uitstorting van de Heilige Geest op de vijftigste dag: ons Pinksterfeest. De letterlijke betekenis van Pinksteren komt van het Griekse pentecoste: ‘vijftigste’. Het feest van de vijftigste dag dus!

Jeshoea gaf Zijn discipelen de opdracht om in Jeruzalem te blijven totdat ze “bekleed zouden worden met kracht uit de hemel” (Lukas 24:49). Ze zouden “gedoopt worden met de Heilige Geest” (Handelingen 1:5), en ze zouden “kracht” ontvangen als de Heilige Geest over hen zou komen (Handelingen 1:8).

Het was voor de 120 Joodse volgelingen van de Heer duidelijk als ze de Omer dagen aftelden, dat de “grote dag” voor de uitstorting van de Heilige Geest, Sjavoet, zou zijn.

In hun gezamenlijke gebed tijdens het tellen van de Omer groeide het geloof en verwachting van de discipelen, zodat ze klaar zouden zijn om de belofte van de Vader, de Heilige Geest te ontvangen.

Ook in onze tijd vestigen wij onze blik vol geloof en

hoop op de Heer Jezus met de verwachting dat er in onze tijd een Tweede Pinksteren zal plaatsvinden, in Israël, in Nederland, ja in de hele wereld.

God gaf de dynamische kracht van de Heilige Geest aan de 120 wachtende volgelingen van de Heer op de vijftigste dag van de Omer telling. Het boek Handelingen beschrijft in het tweede hoofdstuk wat er op toen gebeurde op deze Eerste Pinksterdag - op Sjavoet - in Jeruzalem.

De geweldige kracht van de Heilige Geest is net zo beschikbaar voor ons vandaag als toen op die, Eerste Pinksterdag. Niemand hoeft te vrezen voor die kracht, want echt geestelijk vuur komt van God de Vader, het is de kracht van de Heilige Geest die door Jeshoea komt. Het is Zijn vuur dat ons heilig maakt, het is de kracht die ons – Zijn volgelingen – tot getuigen maakt van Zijn opstanding om de boodschap van Zijn koningschap te verspreiden.

In het Jodendom is Sjavoet vooral het feest waarop herdacht wordt dat de Tien Geboden op de Sinaï werden gegeven. Er is een mooie overeenkomst tussen het vuur dat neerdaalde tijdens het geven van de Torah (Exodus 19) en het vuur dat neerdaalde op de volgelingen van Jeshoea in Handelingen 2.

Orthodoxe Joden studeren rondom Sjavoet nachtenlang de Tien Geboden. Het is een traditie die zijn oorsprong vindt in de periode van de Tweede Tempel. Dit verklaart misschien waarom duizenden Joden op straat waren in Jeruzalem op de ochtend van die bewuste Sjavoet, de dag die wij gedenken als de Eerste Pinksterdag.

De Heilige Geest werd 5 keer uitgestort in het boek Handelingen: hoofdstuk 2, 4, 8, 10, 19. De eerste keer in Handelingen 2, werd de Heilige Geest uitgestort in Jeruzalem in de vroege morgen van Sjavoet op Joodse volgelingen van Jeshoea op de vijftigste dag na de Opstanding van de Heer.

In Handelingen 4 waren het alleen Joodse gelovigen die tijdens hun krachtige gebed vervuld werden met de Heilige Geest in Jeruzalem.

In Handelingen 8 vinden de gebeurtenissen plaats in Samaria en zij die de Geest ontvingen waren dus grotendeels Samaritanen.

In Handelingen 10 werd de Heilige Geest gegeven aan niet-Joodse gelovigen in de Joodse Messias, die toen in Israël woonden. En tenslotte in Handelingen 19 waren in Efeze degenen die de Heilige Geest ontvingen grotendeels niet-Joods.

En nu in deze tijd is de kracht van de Heilige Geest overal en op elke plaats in de wereld beschikbaar voor alle gelovigen in Jezus, Joden en gelovigen uit de volken.

Ik geloof dat in deze laatste dagen het vuur opnieuw zal vallen op Messiaanse Joden in het land Israël, terwijl zij met elkaar verbonden zijn in hun liefde voor de Joodse Messias Jeshoea en samen Gods vastgestelde feesten vieren.

Deze verwachting wordt gedeeld door talloze Christenen in alle landen. Samen met onze Messiaanse broeders en zusters verwachten wij een wereldwijde opwekking.

In Handelingen 2:17-21 citeert de apostel de profeet Joël: *“Aan het einde der tijden, zegt God, zal Ik mijn Geest uitgieten over al wat leeft. Dan zullen jullie zonen en dochters profeteren, jongeren zullen visioenen zien en oude mensen dromen dromen. Ja, over al mijn dienaren en dienaressen zal Ik in die tijd mijn Geest uitgieten, zodat ze zullen profeteren. Ik zal wonderen doen verschijnen aan de hemel boven en tekenen geven op de aarde beneden, bloed en vuur en rook. De zon verandert in duisternis en de maan in bloed voordat de dag van de Heer komt, groot en ontzagwekkend. Dan zal ieder die de naam van de Heer aanroept worden gered.”* (NBV21)

Ik wens u allen een gezegend Pinksterfeest, of – zoals ze het hier zeggen: Chak Shavoet Sameach.